

BODA EDIT

Zöld erkély

Álmodtam 2020. január 12-én

Egy kocsmá villany perzselte asztalánál?
Külön-külön magányban, többen is.
Szemrebbenés sem fésülte az időt.
Talán nem is volt szemünk?
Vagy éppen egy szem közepében ültünk?
S hogy felálltam, az erkélyre kilépve,
utánam léptél, kérdezted,
jó-e ott, igen, hát akkor maradj –
így bilincselted rám a világot, így zártad magadra a fényt.
Az ajtót becsuktad.

Itt majd ücsöröghetek. Tovább. Vagy újrakezelve.
Fa erkély korlátja óv csak a külső sötétől.
Fél lépés széles, két lépés hosszú hely. Kis szék is rajta.
A korláton túl egy hangár, elhagyatott gépgyár?
Állok a zöld sávban.
Odabent csönd. És most csönd van odakint is.
De néha mégis hallom,
ahogy világunk körfűrészai évgyűrűinket metélik.
A földből kifordított fák gyökereivel felkarcoljuk azt, ami maradt.
Szomjas állatok lefetyelik a könnyel kevert hamut.
Vajon a belülről nyíló ajtót mikor tárod ki újra,
s engedsz egy kis fényt ide, Tandori Dezső?